

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός* καὶ τοῦ οὐσ. *χῆνα*.

1) Ὑβριστικῶς, ἡ οἰκιακὴ *χῆνα*, ἡ ὁποία κατὰ τὴν λαϊκὴν πίστιν εἶναι ἀλλήθωρος καὶ ἀδηφάγος Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.): *Ἐχ' δυὸ γκαβόχ' νις ἡ μαννιά μ'* (= γικγιά μου) Γήλοφ. || Φρ. *Τρώει σὰ γκαβόχ' να* (ἐπὶ λαϊμάργου ἀτόμου) αὐτόθ. 2) Εἰρωνικῶς, διὰ γυναικᾶ ἡ ὁποία στερεῖται παρατηρητικότητος ἢ ἔχει μυωπίαν Θεσσ. (Τσαγκαρ.): *Ἡ γκαβόχ' να δὲν τοῦ 'δι κὶ κόντιψ' νὰ μπ' ρήσ'* (= κουτουλήση).

γκαβοχροινιά ἡ, ἐνιαχ. *γκαβουχροινιά* Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Ὁξύν. Σταγιᾶδ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.) Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός* καὶ τοῦ οὐσ. *χρονιά*. Ἔτος ἀφορίας εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν ἢ τὴν κτηνοτροφίαν ἐνθ' ἂν: *Εἶνι γκαβουχροινιά φέτου. Ψόφ' σαν τὰ πράτα 'ς τοῦ γέννου* (πράτα = πρόβατα, γέννους = γέννηση) Φωτειν. *Γκαβουχροινιά φέτου, ὅλ' ἀνάπουδα μᾶς ἦρθαν. Νὲ σιάρ' νὲ βρίζα νὲ κατσίκια κὶ ἀρνιά* (νὲ = οὔτε, βρίζα = σίκαλις) Γήλοφ.

γκαβόψυχος ὁ, ἐνιαχ. *γκαβόψ'χους* Στερελλ. (Ξηρόμ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός* καὶ τοῦ οὐσ. *ψυχή*.

Ἀνθρωπος μικρόψυχος: *Δὲν οὐνοματίζ' θιὸ οὐ γκαβόψ'χους*.

γκαβρουγιάννης ὁ, ἐνιαχ. *γκαβρουγιάν'ς* Ἡπ. (Κούρεντ.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *ga v ru gi á n i* = εἶδος ξηροῦ τυροῦ.

Τυρὸς ὁ ὁποῖος παρασκευάζεται ἀπὸ ὀρρὸν γάλακτος ἀναμειγμένον μετὰ ποσότητος ἀποβουτυρωμένου γάλακτος. Συνών. *κλοτσοτύρι, μπάτζος*.

γκαβτζιά ἡ, Θεσσ. (Καλλιπεύκ. Κρυόβρ. Σουκαμν.) *γκάβτζα* Θεσσ. (Κρυόβρ.) *γκαβτζιά* Θεσσ. (Σουκαμν.) *γκαμπτζιά* Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) *γκαβγκιά* Χελδρ.-Μηλιαρ., Δημ. ὀνόμ. φυτ., 108 *καμπτζιά* Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) *γκαντζιά* Θεσσ. (Κρυόβρ.) *γκαγκτζιά* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *γκαγκτζιά* Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Δεσκάτ.) *γκαγκτσια* Μακεδ. (Καταφύγ.) *γκαγκτζιά* Μακεδ. (Σιάτ.) *γκαγκατζιά* Θεσσ. (Καλλιπεύκ.) *γκαγκατσια* Μακεδ. (Βελβ.) *γαργιά* Χελδρ.-Μηλιαρ., Δημ. ὀνόμ. φυτ., 108.

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *g á b j é u* = εἶδος κραταίγου.

1) Τὸ φυτὸν Ροδῆ ἢ κυνοροδῆ (*Rosa canina*) τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (*Rosaceae*) Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Καλλιπεύκ. Καρυά Κρυόβρ. Σουκαμν.) Μακεδ. (Δεσκάτ. Σιάτ.): Παροιμ. *Ἡ γκαγκτζιά κάνει τριαντάφ' ἄλλα κ' ἡ τριανταφ' ἄλλιά γκαγκτζιά* (ἐκ χρηστῶν γονέων γεννῶνται ἀνάξια τέκνα καὶ τὸ ἀντίθετο ἐκ πονηρῶν γονέων γεννῶνται τέκνα χρηστὰ) Δεσκάτ. Συνών. παροιμ. *Ἀπ' ἀγκάθι βγαίνει ρόδο κὶ ἀπὸ ρόδο βγαίνει ἀγκάθι*. Πβ. ἀρχ. παρὰ Πλουτάρχ. Περὶ τοῦ ἀκούειν 44e «ὥς ἂν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν | φύονται μαλακῶν ἄνθεια λευκοῖων». Συνών. ἀγριορροδιά, ἀγριοτριανταφυλλιά 1.

2) Τὸ φυτὸν Κράταιγος ἡ μονόγυνος (*Crataegus monogyna*) τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (*Rosaceae*) Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Καλλιπεύκ. Σουκαμν.) Συνών. *γλογκιά*.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γκαβτζιές* Θεσσ. *Γκαμπτζιά* Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) *Γκαγκζιά* Ἡπ. (Ἀγναντ.)

γκάβτζο τό, Θεσσ. (Γερακάρ. Κρυόβρ.) *κάμπζου* Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) Μακεδ. (Τρικοκκ.) *γκάγκτζου* Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκαβτζιά*. Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριοτριανταφυλλιάς Θεσσ. (Γερακάρ. Κακοπλεύρ. Κρυόβρ. Μαυρέλ. Σουκαμν. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Τρικοκκ. κ.ά.): *Τὰ γκαγκτζα τὰ τρώει τὰ π' ἄλλιά Γήλοφ. Ὑπάρχουν τὰ γλυκὰ γκαγκτζα καὶ τ' ἄλλα τὰ ξινόγκαγκτζα. Τὰ ξινόγκαγκτζα τὰ τρώει αὐτόθ.*

γκάβω Χίος (Πισπιλ.) *γάφτω* Κρήτ. (Σητ. κ.ά.) *γάφνω* Κρήτ. (Σφακ.) *γάβω* Κρήτ. (Ἀμάρ. Μάλλ. κ.ά.) — Γ. Μαθιουδ., Λουλούδα, 4 *γκάβου* Σκυρ. *γκάβγω* Ἰκαρ. Κάρπ. Κασ. Λέρ. *γάβγω* Θήρ. Κρήτ. (Κίσ. Κριτσ. Νεάπ. Ραμν. Σέλιν. Σέμπρον. Σητ. Σφακ. Χαν. κ.ά.) Κῶς Σέριφ. *γκάβγω* Κῶς Λέρ. *γκάφτω* Ἰκαρ. Λέρ. *γάφτω* Θήρ. Κρήτ. Κῶς Σέριφ. *γκάφω* Χίος *γάω* Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.) *κάβγω* Κρήτ. *κάπτω* Λέρ. Ἀόρ. *ἡγκαφα* Ἀμοργ. Δωδεκάν. Ἰκαρ. Λειψ. Χίος (Λιθ. κ.ά.) *ἡγαφα* Α. Κρήτ. Ἀνάφ. Ἀντικύθ. Θήρ. Κῶς Σέριφ. *ἡγκαφα* Ἀμοργ. Ἰκαρ. Σχιν. *ἡγκαφα* Κῶς *ἐκαφα* Ἰκαρ. Λέρ. *ἡγκαφα* Φοῦρν. *ἡγκαφα* Ἰκαρ. *ἡγκοφα* Κίμωλ.

Τὸ ἀρχ. ρ. *κάμπτω* μετασχηματισθὲν κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς *-άβω* (*-άφτω*, *-άβγω*) ρήματα διὰ τὸν ὅμοιον ἀόριστον *ἐγκαψα*, *ἡγκαψα* < *ἐκαμψα* δι' ἀποβολῆς τοῦ *μ* πρὸ τοῦ *ψ* καὶ ἀναπτύξεως ἀλόγου ἐρρίνου παρὰ τὸ κ. Πβ. Γ. Χατζιδ., MNE 1, 161 2, 328. Φ. Κουκουλέ, ἐν Ἀθηνᾶ 49 (1939), 108. I. Kalitsunakis, Mittel und Neugriech. Erklär. bei Eustathius, 73-74. Ὁ Ἀόρ. *ἡνγκοψα* ἐκ συμφύρ. πρὸς τὸ *κόβω*.

1) Κάμπτω, παρακάμπτω γωνίαν δρόμου ἢ κορυφὴν λόφου ἢ ἄκρην ἀκρωτηρίου κ.τ.τ. καὶ οὕτω γίνομαι ἀφανὴς Ἀμοργ. Ἀνάφ. Θήρ. Ἰκαρ. Κάρπ. Κασ. Κῶς Λέρ. Σκυρ. Χίος (Λιθ. κ.ά.): *Ἡγκαψε τὸ δρόμο Ἀμοργ. Νά τον! Τώρα γκάβγει τὸ σοκάκι Κῶς Ἡγαψε ἡ πέρδικα Σέριφ. Ἐγκαψε τὴ διασφαῖ τσαι δὲ φαίνεται* (διασφαῖ = σχισμὴ βράχων) Σκυρ. *Ἐγκαψε τώρα ὁ λαγός, ποῦ νὰ τὸν προφτάσῃ τὸ λαγωνικό!* αὐτόθ. Ἀπέσω *ἐγκαψεν* (ἐπροχώρησε πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, μεσογειότερον) Χίος. *Ἐκάψασι πῖς' τὰς ράχας Ἰκαρ. Συνών. ἀπογογρίζω Α1, ἀποκολώνω Β2, γέρνω 4β, διασελῶ, καβαντζάρω, σκορέρνω, στρίβω. β)* Ἐπὶ ἡλίου ἢ σκότους, κλίνω πρὸς τὴν δύσιν ἢ τὴν ἀνατολὴν Ἰκαρ. Κρήτ. Κῶς: *Ἡγκαψεν ὁ ἥλιος Ἰκαρ. Ἡγκαψεν ἡ νύχτα* (παρῆλθεν ἡ νύκτα, ξημερώνει) Κῶς || Ἀσμ.

Τραοῦδα, Καφαλάκι μου, *μαζί νὰ τραουδοῦμε κὶ ὥσπου νὰ νγάψῃ ἡ νυχτιά, τὰ πάθη μας νὰ ποῦμε* Κῶς. Συνών. *γέρνω Β2*.

2) Στρέφω, ἐπιστρέφω Κρήτ. Κῶς: Ἀσμ.

Ὁ κάθε εἰς τὸ δόπο *δου*, 'ς τὸ μέρος του νὰ γάψῃ Κρήτ.

Καθίζει γράφει μιὰ γραφὴ καὶ τοῦ Χατζῆ τὴ βέβει

— *Γάψε, Χατζῆ 'ς τὸ δόπο σου, μὰ 'πά δουλεῖα δὲν ἔχεις* αὐτόθ.

Σ τὸν πέλεμον ἡπήγαμε κ' ἡνγάψαμεν ἀνδάμα

κ' ἡμάθαμεν εἰνδα λοῆς τὸ σκότωμα ναι προῖμα

Κῶς. 3) Φεύγω, ἀναχωρῶ Ἀντικύθ. Θήρ. Ἰκαρ. Κρήτ. (Ἀμάρ. Κίσ. Κριτσ. Σέλιν. Σέμπρον. Σητ. Σφακ. κ.ά.) — Γ. Μαθιουδ., Λουλούδα, 4: *Ἐγαψε, βρέ, ὁ σῦδεκνός σας;—* Ὅι, *ταχιά θὰ γάψῃ Σέλιν. Γῆ φάε, γῆ γάψε Σφακ. Ἐνα σφακιανὸ καῖκι ἔγαψεν ἀποπά' 'ς τὸ καλὸ καταβόδιο αὐτόθ. Ἰσαμε*

νά 'ρθῇ, ἤγαψε κιόλα Σητ. Ποῦ ἤγαψε καὶ πάει; αὐτόθ. Νὰ γάψης ἐνωρίς, νὰ μὴ σκοτεινιαστῇς 'ς τὸ δρόμο Κίς. Τὸ νοῦ σου τὸ σπῖτι μας! μοῦ φωνιάζ' ἡ κερά, ὅδεν ἔγαβγε Δ.Κρήτ. Πρέπει νὰ γάψω ἀπὸ τὸ badéromo τοῦτο δόπο αὐτόθ. Ἔγαψε γιὰ τὴν Ἀλεξάδρα (= Ἀλεξάνδρεια) Κρήτ. Ταῦτέρου-ταῦτέρου παίρνουνε ἕνα βαοῦλο ροῦχα καὶ κλειοῦνε τὸ σπῖτι δωνε καὶ γάνε (= πᾶνε, φεύγουν) Γ. Μαθιουδ., ἐνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Σὰ μοῦ τὴν ἄφες τὴ φωθιά, ἔγαφες κι ἄφηκές με, μουνδὲ Θεὸ φοβήθηκες, μουνδ' ἐλυπήθηκες με Κρήτ.

Δὲν ἔχω ἀβελοσώχωρα, κι ὡς μὲ θεωρεῖς, μὲ γράφε κι ἄνε σ' ἀρέσω, 'κλούθα μου, ἃ δὲ σ' ἀρέσω, γάψε αὐτόθ.

Σελλώσετέ μου τ' ἄλογο, 'ς τὸ βόλεμο νὰ γάψω καὶ ὁ πασαῖς γροικῶ 'ρχεται, νὰ πάω νὰ τὸ βιάσω αὐτόθ.

Γάβγεις, Δασκαλογιάννη μου, πότε θὰ σ' ἀνημένω, νὰ 'χω τσι πόρτες ἀνοιχτές καὶ τὸ τερεὶ στρωμένο; αὐτόθ.

γκάβωμα τό, Ἡπ. (Κωστάν.) γκάβουμα Μακεδ. (Γήλοφ. Γρεβεν.) Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ κ α β ὠ ν ω.

Τύφλωσις ἐνθ' ἄν.

γκαβωμάρα ἡ, Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κλουτσίνοχ. Κυνοῦρ. Τρίκκ. κ.ά.) γαβωμάρα Ἡπ. (Ἰωάνν.) γκαβουμάρα Εὔβ. (Ἄκρ. Ψαχν. κ.ά.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Πλατανούσ.) Θεσσ. (Μελιβ.) Θράκ. (Ἀμόρ.) Μακεδ. (Βλάστ. Βογατσ. Βόιον Γαλατ. Δεσκάτ. Καστορ.) Στερελλ. (Περίστ.) γαβουμάρα Μακεδ. (Χαλκιδ.) καιδωμάρα Κεφαλλ. γκαβαμάρα Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον Γήλοφ. Δαμασκ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Πεντάπολ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α β ὠ μ α καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ρ. γ κ α β ὠ ν ω καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ α, διὰ τὴν ὅπ. βλ. -α ρ ο ς. Ὁ τύπ. κ α ι δ ὠ μ α παρὰ τὸν τύπ. κ α ι δ ὀ ς τοῦ ἐπιθ. γ κ α β ὀ ς.

1) Ἡ ιδιότης τοῦ παραβλῶπος, τὸ ἀλληθώρισμα Εὔβ. (Ἄκρ. Ψαχν. κ.ά.) Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κυνοῦρ. Τρίκκ. κ.ά.) Στερελλ. (Περίστ.): "Ομορφ' εἶν' αὐτή; "Εχ' λίη γκαβουμάρα Ἄκρ. 2) Ἀτέλεια τῆς ὁράσεως, ἡμιτύφλωσις ἢ καὶ τύφλωσις Εὔβ. (Ἄκρ. Ψαχν. κ.ά.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. Πλατανούσ. κ.ά.) Θεσσ. (Μελιβ.) Θράκ. (Ἀμόρ.) Μακεδ. (Βλάστ. Βογατσ. Βόιον Γαλατ. Δαμασκ. Καστορ. Πεντάπολ. Χαλκιδ. κ.ά.) Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κυνοῦρ. Τρίκκ. κ.ά.): Γκαβουμάρα ἔχ'ς κι δὲ λέπ'ς; Ἄκρ. Γκαβουμάρα πού 'χου! Ζαγόρ. Δὲν ξέρω κι 'γὼ τί γκαβουμάρα κι στραβουμάρα πῶχον σήμυρα αὐτόθ. Γαβουμάρα εἶς κι δὲ γλιέπ'ς; Χαλκιδ. Συνών. σ τ ρ α β ὠ μ ἄ ρ α, τ ὕ φ λ α. β) Μεταφ., ἀπροσεξία, ἀτυχία Ἡπ. Μακεδ. (Βόιον Γήλοφ. Δαμασκ. Πεντάπολ.): Τὸν ἄμπουζι πρὸς τὰ κεί ἢ γκαβαμάρα (ἄμπουζι = ὠθοῦσε) Γήλοφ. γ) Ὁφθαλμικὴ νόσος τῶν αἰγοπροβάτων κατὰ τὴν ὁποίαν προκαλεῖται θόλωσις τοῦ ἐνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ἡμιτύφλωσις αὐτῶν Μακεδ. (Βόιον).

γκαβώνω πολλαχ. γκαβώνου βόρ. ιδιώμ. γαβώνου Ἡπ. (Ἰωάνν.) Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ α β ὀ ς.

1) Ἐνεργ., καθιστῶ τινα σχεδὸν ἢ ἐξ ὁλοκλήρου τυφλὸν πολλαχ.: Τὸ γκάβωσε μὲ τὸ σκόπι (=ράβδον) Ἡπ. (Μαργαρ.) Ἡ κριθαρίτσα τὰ γκαβώνει τὰ ζᾶ, ὄντας μπαίνει 'ς τὸ μάτι τους (κριθαρίτσα = τὸ φυτὸν Αἰγίλωψ ὁ ὠσειδής, Aegilops ovota) Ἡπ. (Πάργ.) Ἡρρ'ξα πέτρα κι τὴ γάβουσα τ' γίδα Μακεδ. (Χαλκιδ.) Ἐγὼ γκάβωσα τὸ βασιλιά (ἐκ παραμυθ.) Ἡπ. Τὸν γκάβωσε ἡ Παναγία Πελοπν. (Βούρβουρ.) Τὸν γκάβωσε ὁ καπνὸς Ἡπ. (Δερβίτσ.) Ἡ βασίλισσα μὲ τὰ νύχια τῆς ἔβγαλε τὰ μάτια τοῦ βασιλιά καὶ τὸν γκάβωσε (ἐκ παραμυθ.) Ἡπ. (Τσαμχντ.) Τοῦ 'δωσα μιὰ καὶ τὸν γκάβωσα Πελοπν. (Κυνοῦρ.) Γκαβώθηκε καὶ δὲ βλέπει καθόλου Πελοπν. (Κόρινθ.) Χτύπ'σι κάπ' ἡ γίδα κι γαβώθ'κι Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πῆι ἡ κουτσ'λιά 'ς τοῦ μάτι τ' κι γκαβώθ'κι Στερελλ. (Αἰτωλ.) Γκαβώθηκε, τυφλάθηκε Θράκ. (Σηλυβρ.) Καὶ μεταφ., καθιστῶ τινα πνευματικῶς τυφλόν, ἀγράμματον πολλαχ.: Γκάβωσα ἐγὼ τὸ παιδί μου (μὴ φροντίσας διὰ τὴν μόρφωσίν του) Ἡπ. (Μαργαρ.) β) Ἀμτβ., ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, δὲν εἶμαι ἱκανὸς νὰ βλέπω, νὰ διακρίνω καλῶς Μακεδ. (Βογατσ.): Γκάβουσιν τὰ μάτια μ' γιὰ ὕπνου. 2) Μεσ. καὶ παθητ., ἔνεκα φυσικῆς ἀδυναμίας ἢ ἀπροσεξίας ἢ ἐκ δυστυχήματος δὲν βλέπω ἢ δὲν διακρίνω καλῶς, χάνω τὴν ὀπτικὴν ἱκανότητα πολλαχ.: Γκαβώθηκες καὶ δὲν εἶδες ὁλόκληρη λακκούβα 'ς τὸ δρόμο; Πελοπν. (Κυνοῦρ.) Γκαβώθ'κι κι δὲν τὰ εἶδε Ἡπ. (Κόνιτσ.) Γκαβώθ'κισ κι δὲν εἶδεις κοτζᾶμ ζῶ, π' πέρασ' μπρουστά σ'; Εὔβ. (Ἄκρ. κ.ά.) || Φρ. Γκαβώθ'κα γιὰ ὕπνου Ἡπ. (Ζαγόρ.) Γκαβώθ'κι ἂπ' τοῦ κλάμα αὐτόθ. Νὰ γκαβουθῶ! (ἄρκος) Μακεδ. (Θεσσαλον.) Συνών. φρ. Νὰ σ τ ρ α β ὠ θ ῶ! Νὰ γκαβαθῆς κι νὰ μὴν ἰδῆς τοὺν ἥλιον! (ἄρᾶ) Μακεδ. (Κοζ.) 3) Μεταφ., πειθαναγκάζω τινα διὰ χρημάτων, δώρων κ.τ.τ. νὰ παραβλέπη, δωροδοκῶ ἐνιαχ.: Ὁ Κωστής εἶχε σκοπὸ νὰ τὸν γκαβώσῃ μὲ καμμιὰ κοσάρα Ἡπ. Δῶσ' του κανένα γρόσι καὶ γάβωσέ τον Ἡπ. (Ἰωάνν.) Γκαβώθ'κι π' τοὺν ἔρουντα κι δὲν ἔλεπ' τ'ν ἀσκήμια τ'ς Εὔβ. (Ἄκρ. κ.ά.) β) Μεθύω τινα Μακεδ. (Βογατσ.): Ποιὸς σὶ γκάβουσι πάλ' κ' εἶσι σὶ τέτοια χάλια; Καὶ μέσ., μεθύσκομαι αὐτόθ.: Ποῦ γκαβώθ'κισ πάλ', πὸν δὲ γλέπ'ς τ' μὲτ' σ'; γ) Ἐννοῶ, καταλαβαίνω Πελοπν. (Πιτσᾶ): Δὲν γκαβώνει ὁ καφερός.

γκάγκα ἡ, Α. Ρουμελ. (Καβακλ. Μέγα Μοναστήρ.) Δαρδαν. (Λάμψακ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Ἀμόρ. Ἑλληνοχώρ. Κερωτ. Κασταν. Μαῖστρ. Μάλγαρ. Σκεπαστ. Σκόπ. Τσανδ.) Μακεδ. (Δάφν.) γάγα Ἄνδρ. Α. Ρουμελ. (Σιναπλ. Φιλιπούπ.) Θράκ. (Τσακίλ.) Προπ. (Μαρμαρ.) κάγκα Λέρ. Μεγίστ. Νίσυρ. κάγ-γα Σύμ. κάγα Σάμ. κάνγκα Ἰκαρ. γκόγκα Θράκ. (Τυρολ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. g a g a = ράμφος πτηνοῦ.

1) Τὸ ράμφος τοῦ πτηνοῦ Α. Ρουμελ. (Καβακλ. Μέγα Μοναστήρ. Σιναπλ. Φιλιπούπ.) Δαρδαν. (Λάμψακ.) Θράκ. (Ἀμόρ. Ἑλληνοχώρ. Κερωτ. Κασταν. Μαῖστρ. Μάλγαρ. Σκεπαστ. Σκόπ. Τσακίλ. Τσανδ. Τυρολ.) Μακεδ. (Δάφν.): Τῆς ὀρνίθας - τοῦ πετεινοῦ ἡ γάγα Σκεπαστ. Οὐ αἰτὸς ἔχ' τρανὴ γάγα Φιλιπούπ. 2) Τὸ ἐν εἶδει ράμφους ἐξέχον τμημα τοῦ ποδοστήματος τῆς πρῶρας καὶ τῆς πρύμνης πλοίου ἱστιοφόρου Ἄνδρ. Ἰκαρ. Λέρ. Μεγίστ. Νίσυρ. Σάμ. Σύμ. β) Γλυπτὴ παράστασις ἐπὶ τῆς πρῶρας ἀλιευτικῆς λέμβου Προπ. (Μαρμαρ.): Ἡ γάγα ἐνὶ ξύλο πελεκητό, τὸ κάμνουν στολίδ'. Συνών. ἁ σ λ ἄ ν ι 3, φ ι γ ο ὕ ρ α.

Ἡ λ. ὑπὸ τύπ. Gága ὡς τοπων. Σῦρ. καὶ ὑπὸ τύπ. Γκάγκα ὡς ἐπών. Ἀθῆν. καὶ ὡς παρωνύμ. Ἀγαθον.

